

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1268

Doknr.
390582

Dato
26-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 29. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 279 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Brigitte Klintskov Jerkel (KF).

Spørgsmål nr. 279:

"Vil ministeren oplyse, om der er en faglig begrundelse bag, at regeringen i sit udspil har valgt at sætte en grænse på 10 år i forhold til at inddrage barnet - og ikke f.eks. 8 år? Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd den 28. januar 2021, jf. SOU alm. del - samrådsspørgsmål F."

Svar:

Regeringen foreslår med udspillet 'Børnene Først' at udforme en Barnets Lov, som anerkender børn i deres egen ret og som selvstændige individer med egen stemme. Reglerne skal sikre, at barnets perspektiv altid er i fokus og er styrende både i udredningen af barnets behov, indsatser og opfølgning på trivsel og udvikling. Det gælder uanset barnets alder.

Samtidig har regeringen foreslået, at børn skal have selvstændig partsstatus, fra de fylder 10 år, og dermed have ret til at klage over en afgørelse i egen sag. Ændringen skal understøtte det grundlæggende børnesyn i Barnets Lov, hvor barnets stemme skal tillægges større vægt end i dag. Nedsættelsen af aldersgrænsen for selvstændig partsstatus og dermed selvstændig klageret balancerer hensynet til på den ene side at styrke barnets egen selvstændige ret og stemme og på den anden side skærme mindre børn mod at skulle forholde sig til mere formelle elementer i sagen, hvilket kan være en voldsom belastning og uoverskuelig for et mindre barn at håndtere.

Når regeringen foreslår at sænke alderen for partsstatus til 10 år, er det altså ikke det samme som, at yngre børn ikke er centrale parter i deres egen sag. At sætte alderen ned til 10 år for partsstatus er et led i styrkelsen af børns rettigheder, og regeringen tror på, at det kan sætte skub i en kulturændring, hvor børneinddragelsen er i fokus. Jeg er samtidig ikke afvisende over for, at der på sigt kan ske en yderligere nedsættelse af alderen for partsstatus, men det kræver, at den rigtige viden og faglighed er til stede i forhold til at sikre en god børneinddragelse. For uanset hvor man sætter alderen, så er det vigtigt, at inddragelsen sker på en måde, som er i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

Med venlig hilsen
Astrid Krag